

ΘΕΑΤΡΟ

E. BERNSTEIN : «ΣΑΜΨΩΝ». Στο θέατρο «Διονύσια» παίχτηκε μ' αρκετή επιτυχία τὸ περασμένο μῆνα ἀπ' τὸ θίασο τῆς κ. Κυβέλης ὁ «Σαμψών» τετράπραχτο δράμα τοῦ Bernstein. Ἡ ὑπόθεσή του στρέφεται γύρ' ἀπὸ ἓνα δυνατὸ ἄνθρωπο ποὺ ἀπ' τὰ χαμηλότερα κοινωνικὰ στρώματα, ἀπὸ ἀπλὸς χαμάλης, καταφέρνει νὰ γίνῃ ἑκατομμυριοῦχος. Τίποτα δὲ μπορεῖ ν' ἀντισταθῇ μπρὸς στὰ γερά κι' ἀποφασιστικὰ του χέρια. Χρήματα, τιμές, κοινωνικὴ ὑπόληψη, ὅλα. Κι' ὅμως ὁ πανίσχυρος αὐτὸς ἄνθρωπος εἶναι ἀδύνατο νὰ κατακτήσῃ τὴ καρδιά τῆς γυναίκας του καὶ νὰ τὴν καταφέρει νὰ τὸν ἀγαπήσῃ. Τὴν ἀγαπᾷ τρελλά, ὅλα τὰ θυσιάζει γιὰ χάρη της, ἐκείνη ὅμως ἔχει ἔρωμένους. Ἡ γυναίκα του ἀπὸ καλὴ οἰκογένεια, ἀλλὰ οικονομικὰ ξεπεδεμένη, ἀναγκάστηκε νὰ τὸν πάρῃ—νὰ τοῦ πουληθῇ—ὑποκύπτοντας στὰ κλάμματα τῶν γονειῶν της. Συχαίνεται τίς ἐπιχειρήσεις του, περιφρονεῖ τὰ λεφτά του, αἰσθάνεται τὴ μεγαλύτερη ἀηδία γιὰ τὸ πρόστυχο αὐτὸ ἄνθρωπο ποὺ τὸν πῆρε παρὰ τὴ θέλησή της γιὰ νὰ σώσῃ τὴν οἰκογένειά της ἀπ' τὴ φτώχεια. Ἡ γυναίκα λοιπὸν καρδιά εἶναι τὸ δυσκολώτερο πρᾶμμα γιὰ νὰ μαλακωθῇ.

Κι' ὅμως ὁ παντοδύναμος ἄνθρωπος, ὁ Σαμψών αὐτός, καταφέρνει, θυσιάζοντας ὅλα τὰ λεφτά του, γκρεμίζοντας σὲ μιὰ στιγμή ὅ,τι μὲ τόσους κόπους κι' ἰδρωτες ἔχτισε—κάνοντας θεληματικὰ πτώχευση στὸ Χρηματιστήριον— νὰ συγκινήσῃ τέλος πάντων τὴ γυναίκα του καὶ νὰ τὴ φέρῃ στὴ θέσῃ γὰ τοῦ πῆ : θὰ προσπαθῆσω νὰ σ' ἀγαπήσω.

Ἡ ὑπόθεση καθὼς βλέπει κανένας εἶναι ἀρκετὰ γνωστή. Μοιάζει πολὺ μὲ τὸ «Ναντᾶ» τοῦ Ζολᾶ, ἂν κι' ὁ «Ναντᾶς» εἶναι ἔργο πολὺ δυνατώτερο καὶ ὡς δημιουργία καὶ στὴ λύση του. Πόσοι καὶ πόσοι δὲ πραγματεύτηκαν γιὰ τὴ περηφάνεια καὶ τὴ σκληρότητα τῆς γυναίκας! Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐμποδίζει νὰ εἶναι, ὁ «Σαμψών» ἓνα πολὺ ἐκφραστικὸ καὶ δυνατὸ ἔργο μὲ μεγάλη φυσικότητα καὶ παραστατικότητα.

Τὰ σκηνικὰ τοῦ ἔργου μὲ πολλὴ πλουσιότητα καὶ καλαισθησία, ἐκτὸς ἀπ' τὴ δεύτερη πράξῃ ὅπου οἱ χοντρὲς μαῦρες κι' ἄσπρες γραμμὲς τοῦ τοίχου κουράζουν πολὺ τὰ μάτια καὶ φέρνουν ζάλη.

Ὁ κ. Βεάκης στὸ ρόλο τοῦ δυνατοῦ ἀνθρώπου ἀληθινὰ ὑπέροχος. Στὸ «Σαμψών» διαπλάσει ἓνα ρόλο ἀκόμα πρώτης τάξεως μέσ' τοὺς τόσους ἄλλους ποῦχει διαπλάσει. Πρὸ πάντων στίς σκηνὲς τῆς Γ' καὶ Δ' πράξης ἔχει μερικὲς στιγμὲς ὑποκριτικῆς τελειότητας.

Δυστυχῶς ἡ κ. Κορ. Ζαφειροπούλου ἀποδείχεται πῶς δὲν εἶναι γιὰ δράμα. Τὸ παίξιμό της ἦταν ὑπερβολικὰ μονότονο, καὶ χωρὶς καμμιὰ ἐκφραστικότητα.

Ὁ κ. Λούης καλὰ θὰ κάνῃ νὰ μὴ πέρῃ ρόλους *ὠραίου* καὶ καταχτητῆ γυναικῶν γιατί δὲ πετυχαίνει καθόλου, ἐκτὸς πιά ἂν δὲν ὑπάρχει ἄλλος γιὰ νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ.

Οἱ ἄλλοι ἠθοποιοὶ ἔπαιξαν ἀρκετὰ καλὰ στοὺς μικροὺς ρόλους τους.